

รายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง กระต่ายตื่นตูม (๒)

ครูผู้สอน ครูอนุชา อินทร์พ่วง



เรื่อง

กระต่ายตื่นตูม (๒)



วันพฤหัสบดีที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เขียนคำ จำความหมาย

๑. กระต่าย

๖. นอน

๒. กวาง

๗. วิ่ง

๓. ราชสีห์

๘. ถล่ม

๔. พายุ

๙. สำคัญ

๕. กลัว

๑๐. ปัญญา



? ตัวละครในเรื่องที่ช่วยคลี่คลายความตลกใจ
ให้แก่กระต่ายคือใคร เพราะเหตุใด



พระยาราชสีห์





ต้นเหตุของเรื่องคืออะไร



ลูกตาลหล่น
แล้วกระต่ายตกใจกลัว



จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๑) บอกหลักการอ่านออกเสียงได้
- ๒) อ่านออกเสียงเรื่องที่กำหนดให้ได้
- ๓) มีมารยาทในการอ่าน



การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียง คือ การอ่านที่
ผู้อ่านเปล่งเสียงออกมาให้ผู้อื่นได้ยิน
เป็นถ้อยคำ ประโยค หรือเรื่องราว





หลักในการ

อ่านออกเสียง

๑. มีสมาธิและความมั่นใจในการอ่าน

๒. อ่านให้ชัดเจนถูกต้องตามอักขระวิธี
ไม่อ่านผิด อ่านตก หรืออ่านเต็ม

๓. แบ่งวรรคตอนในการอ่านให้ถูกต้อง



๔. เวลาอ่านต้องควบคุมสายตาให้ไล่ไปตามตัวอักษรทุกตัว
ในแต่ละบรรทัดจากซ้ายไปขวาด้วยความรวดเร็วว่องไวและ
รอบคอบ แล้วย້อนสายตา กลับลงไปยังบรรทัดถัดไป
อย่างแม่นยำ

๕. อ่านออกเสียงให้ดังพอสมควร ให้เหมาะกับ
สถานที่และจำนวนผู้ฟังไม่ดังหรือเบาจนเกินไป
จะทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและไม่สนใจ



๖. ไม่อ่านออกเสียงในที่ที่ไม่ควรอ่าน
เช่น ในห้องสมุด เป็นต้น

๗. อ่านออกเสียงให้เป็นเสียงพูดอย่าง
เป็นธรรมชาติ โดยเน้นเสียงหนัก เบา
สูง ต่ำ ตามลักษณะการพูดโดยทั่วไป





นิทาน

เรื่อง กระต่ายตื่นตูม

บทอ่าน
เรื่อง กระต่ายตื่นตูม
หน้า ๓๑-๓๓



บทอ่าน เรื่อง กระต่ายตื่นตูม
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เรื่อง กระต่ายตื่นตูม (๑)
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กระต่ายตื่นตูม



ครั้งหนึ่ง กระต่ายตัวหนึ่งนอนหลับ
อยู่ใต้ต้นตาล ขณะเมื่อกระต่ายหลับ
อยู่นั้น เกิดลมพายุใหญ่พัดกล้า ลูกตาล
บนต้นหล่นตูมลงมาที่พื้นดิน เกือบถูก
กระต่าย กระต่ายตกใจตื่นขึ้น สำคัญว่า
ฟ้าถล่ม ไม่ทันได้ไตรตรอง ลูกขึ้นได้ก็วิ่ง
ไปโดยสุดกำลัง เพราะกลัวความตาย

บทอ่าน
เรื่อง กระท้ายตื่นตูม
หน้า ๓๑-๓๓



ฝ่ายเสือ ช้าง กวาง ทราย แรด และสัตว์อื่นอีกหลาย
จำพวก เห็นกระท้ายวิ่งมาโดยเต็มกำลังดังนั้น จึงถามกระท้าย
ว่า “นี่ท่านวิ่งหนีอะไรมา” กระท้ายวิ่งพลางบอกความพลางว่า
“ฟ้าถล่ม” สัตว์เหล่านั้นได้ฟังกระท้ายบอก ไม่ทันไตรตรอง
สำคัญว่าฟ้าถล่มจริง ก็พากันวิ่งตามกระท้ายไป หกล้ม ซาหัก
แข้งหัก โดอนต้นไม้ ตกเหวตายบ้างก็มี ส่วนที่ยังเหลืออยู่ก็
พากันวิ่งหนีต่อไปอีก

บทอ่าน
เรื่อง กระท้ายตื่นตูม
หน้า ๓๑-๓๓



พระยาราชสีห์ตัวหนึ่งเป็นสัตว์มีปัญญา เห็นสัตว์ทั้งหลาย มีเสือ ช้าง เป็นต้น พวกมันวิ่งมาไม่หยุดหย่อน จึงร้องถามว่า “เอ๊ะ! เหตุไรท่านทั้งหลายจึงพากันวิ่งจนโดนกันล้มตายฉะนี้ หยุดบอกให้เราทราบประเดี๋ยวก่อน” สัตว์เหล่านั้นกลัวอำนาจราชสีห์ก็ต้องหยุด และเล่าความที่กระท้ายแฉ่งแฉดทน ให้ราชสีห์ฟัง ราชสีห์ก็เข้าใจทันทีว่า สัตว์เหล่านี้คงจะตื่นอะไรมาสักอย่างหนึ่ง จึงถามต่อไปว่า “ฟ้าถล่มที่ตรงไหน จงพาเราไปดูสักที” สัตว์เหล่านั้นกลัวตายจนตัวสั่น แต่ขัดอำนาจราชสีห์ไม่ได้ ก็ต้องพาราชสีห์ไป พอถึงใต้ต้นตาลที่กระท้ายนอน ราชสีห์พิเคราะห์ดู เห็นลูกตาลตกอยู่ที่โคนต้น ก็เข้าใจว่าผลตาลนั้นหล่นลงมา กระท้ายสำคัญว่าฟ้าถล่ม ก็ตกใจจึงวิ่งหนี สัตว์ทั้งหลายที่ไม่มีปัญญาตริตรอง ก็พากันหลงเชื่อกระท้าย วิ่งเตลิดไปจนโดนกันขาหัก คอหัก ตกเหวตาย สัตว์ทั้งหลายที่พากันได้รับทุกขเวทนาครั้งนี้ ก็เพราะเป็นผู้ฉลาดเขลาปัญญาหาตริตรองมิได้

(พระประกาศวุฒิสาร [สุน บุนโยประการ],
นิทานสุภาจิต, กระทรวงศึกษาธิการ.)

หนังสือวรรณคดีลำนํ้า เรื่อง กระต่ายตื่นตูม หน้า ๕-๖



กระต่ายตื่นตูม

ครั้งหนึ่ง กระต่ายตัวหนึ่งนอนหลับ
อยู่ใต้ต้นตาล ขณะเมื่อกระต่ายหลับ
อยู่นั้น เกิดลมพายุใหญ่พัดถล่ม ลูกตาล
บนต้นหล่นตุ้มลงมาที่พื้นดิน เกือบถูก
กระต่าย กระต่ายตกใจตื่นขึ้น สำคัญว่า
ฟ้าดลุ่ม ไม่ทันได้ตรึตรอง ลูกชิ้นได้วิ่ง
ไปโดยสุดกำลัง เพราะกลัวความตาย



ฝ่ายเสือ ช้าง กวาง ทราช แรด และสัตว์อื่นอีกหลาย
จำพวก เห็นกระต่ายวิ่งมาโดยเต็มกำลังดังนั้น จึงถามกระต่าย
ว่า “นี่ท่านวิ่งหนีอะไรมา” กระต่ายวิ่งพลางบอกความพลางว่า
“ฟ้าดลุ่ม” สัตว์เหล่านั้นได้ฟังกระต่ายบอก ไม่ทันตรึตรอง
สำคัญว่าฟ้าดลุ่มจริง ก็พากันวิ่งตามกระต่ายไป หกล้ม ซากหัก
แข็งหัก โคนต้นไม้ ตกเหวตายบ้างก็มี ส่วนที่ยังเหลืออยู่ก็
พากันวิ่งหนีต่อไปอีก

พระยาราชสีห์ตัวหนึ่งเป็นสัตว์มีปัญญา เห็นสัตว์ทั้งหลาย
มีเสือ ช้าง เป็นต้น พากันวิ่งมาไม่หยุดหย่อน จึงร้องถามว่า
“เอ๊ะ! เหตุไรท่านทั้งหลายจึงพากันวิ่งจนโดนกันล้มตายฉะนี้
หยุดบอกให้เราทราบประเดี๋ยวก่อน” สัตว์เหล่านั้นกลัว
อำนาจราชสีห์ก็ต้องหยุด และเล่าความที่กระต่ายแจ้งแก่ตน
ให้ราชสีห์ฟัง ราชสีห์ก็เข้าใจทันทีว่า สัตว์เหล่านั้นคงจะตื่น
อะไรมาสักอย่างหนึ่ง จึงถามต่อไปว่า “ฟ้าดลุ่มที่ตรงไหน
จงพาเราไปดูสักที” สัตว์เหล่านั้นกลัวตายจนตัวสั่น แต่ขัด
อำนาจราชสีห์ไม่ได้ ก็ต้องพาราชสีห์ไป พอถึงใต้ต้นตาลที่
กระต่ายนอน ราชสีห์พิเคราะห์ดู เห็นลูกตาลตกอยู่ที่โคนต้น
ก็เข้าใจว่าลูกตาลนั้นหล่นลงมา กระต่ายสำคัญว่าฟ้าดลุ่ม ก็
ตกใจจึงวิ่งหนี สัตว์ทั้งหลายที่ไม่มีปัญญาตรึตรอง ก็พากัน
หลงเชื่อกระต่าย วิ่งเคล็ดไปจนโดนกันซากหัก คอหัก ตกเหว
ตาย สัตว์ทั้งหลายที่พากันได้รับทุกข์เข็ญคราวนี้ ก็เพราะ
เป็นผู้ซลาดเขาปัญญาหาตรึตรองมิได้

(พระประกาศุณิศาร (สุน. ปุณโยประการ).
นิทานสุภาษิต. กระทรวงศึกษาธิการ.)

กระต่ายไม่ตื่นตูม

กระต่ายตื่นตูม

ครั้งหนึ่งกระต่ายตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ใต้ต้นตาล
ขณะเมื่อกระต่ายหลับอยู่นั้น เกิดลมพายุใหญ่พัดกล้า
ลูกตาลบนต้นหล่นตูมลงมาที่พื้นดิน เกือบถูกกระต่าย
กระต่ายตกใจตื่นขึ้น สำคัญว่าฟ้าถล่ม ไม่ทันได้ไตรตรอง
ลุกขึ้นได้ก็วิ่งไปโดยสุดกำลัง เพราะกลัวความตาย



ฝ่ายเสือ ช้าง กวาง ทRAY แรด และสัตว์อื่นอีกหลาย
จำพวก เห็นกระต่ายวิ่งมาโดยเต็มกำลัง ดังนั้นจึงถาม
กระต่ายว่า “ท่านวิ่งหนีอะไรมา”

กระต่ายวิ่งพลาบอกความพลาบว่า “ฟ้าถล่ม”
สัตว์เหล่านั้นได้ฟังกระต่ายบอ กไม่ทันไตรตรองสำคัญว่า
ฟ้าถล่มจริง ก็พากันวิ่งตามกระต่ายไป



หกล้ม ขาหัก แขนหัก โคนต้นไม้ตกเหวตายบ้างก็มี
ส่วนที่ยังเหลืออยู่ก็พากันวิ่งหนีต่อไปอีก

พระยาราชสีห์ตัวหนึ่งเป็นสัตว์มีปัญญา เห็นสัตว์
ทั้งหลายมีเสือ ช้าง เป็นต้น พากันวิ่งมาไม่หยุดหย่อน
จึงร้องถามว่า “เอ๊ะ! เหตุไรท่านทั้งหลายจึงพากันวิ่ง
จนโคนต้นไม้ตายฉะนี้



หยุดบอกให้เราทราบประเดี๋ยวก่อน” สัตว์เหล่านี้กลัว
อำนาจราชสีห์ก็ต้องหยุด และเล่าความที่กระต่ายแจ้ง
แก่ตนให้ราชสีห์ฟัง ราชสีห์ก็เข้าใจทันทีว่าสัตว์เหล่านี้
คงจะตื่นอะไรมาสักอย่างหนึ่ง จึงถามต่อไปว่า “ฟ้าถล่ม
ที่ตรงไหนจงพาเราไปดูสักที” สัตว์เหล่านี้กลัวตายจน
ตัวสั่นแต่ขัดอำนาจราชสีห์ไม่ได้ ก็ต้องพาราาชสีห์ไป



พอถึงใต้ต้นตาลที่กระต่ายนอพระราชสีห์พิเคราะห์ดู
เห็นลูกตาลตกอยู่ที่โคนต้นก็เข้าใจว่าผลตาลนั้นหล่น
ลงมา กระต่ายสำคัญว่าฟ้าถล่มก็ตกใจจึงวิ่งหนี
สัตว์ทั้งหลายที่ไม่มีปัญญาไตรตรอง ก็พากันหลงเชื่อ
กระต่ายวิ่งเตลิดไปจนโดนกันขาหัก คอหัก ตกเหวตาย



สัตว์ทั้งหลายที่พากันได้รับทุกขเวทนาครั้งนี้
ก็เพราะเป็นผู้ฉลาดเฉลียวหาวิธีตรองมิได้

(พระประกาศวุฒิสาร (สุน บุณโยประการ),
นิทานสุภาษิต, กระทรวงศึกษาธิการ.)



บทบาทครู

๑. คุณครูแนะนำ และอธิบายเพิ่มเติม เมื่อนักเรียนเกิดความสงสัย หรือไม่เข้าใจ
๒. ครูให้นักเรียนออกมาอ่านหนังสือกับครูเป็นรายบุคคล
๓. ครูให้ข้อสังเกตเพิ่มเติม เช่น การอ่านออกเสียงให้ ร ล และการอ่าน คำควบกล้ำให้ชัดเจน เป็นต้น

บทบาทนักเรียน

๑. เมื่อนักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจ ให้ยกมือสอบถามคุณครู ด้วยถ้อยคำที่สุภาพ
๒. นักเรียนฝึกการอ่านออกเสียงเรื่อง กระจ่างตื่นตูม
๓. นักเรียนอ่านออกเสียงกับครูเป็นรายบุคคล

สรุปบทเรียน



สิ่งที่ต้องเตรียมในชั่วโมงต่อไป



๑. บทอ่าน เรื่อง หมาป่ากับนกกระสา
๒. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
๓. ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
เรื่องหมาป่ากับนกกระสา
๔. แต่งประโยคจากคำ กิจกรรม
“เขียนคำจำความหมาย”



บทเรียนครั้งต่อไป



การอ่านจับใจความ เรื่อง หมาป่ากับนกกระสา

สแกนเพื่อพูดคุย
กับครูกันดีได้ที่นี้



ดาวน์โหลดเอกสารเพิ่มเติมได้ที่ www.dltv.ac.th
รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓





